

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น ๔ ส่วน คือ

๑. การวิเคราะห์ลักษณะเบื้องต้น โดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ ได้แก่

๑.๑ ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

๑.๒ การเปิดรับสื่อมวลชน

๑.๓ ทักษะคิดต่อเรื่องรักร่วมเพศ

๒. การทดสอบสมมติฐาน

๒.๑ การทดสอบความแตกต่างระหว่างจำนวนผู้ที่มีทัศนคติทางบวกกับผู้ที่มีทัศนคติทางลบ ต่อเรื่องรักร่วมเพศ โดยการหาค่าไค-สแควร์

๒.๒ การหาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร กับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

๓. การวิเคราะห์ถึงลำดับความสำคัญของการเปิดรับสื่อมวลชนที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

๔. การรวบรวมข้อมูลซึ่ง เป็นความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับสาเหตุปัญหาหรือผลกระทบ และแนวทางป้องกันแก้ไขในเรื่องรักร่วมเพศ

๑. การวิเคราะห์ลักษณะเบื้องต้น

๑.๑ ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีจำนวน ๒๕๐ คน เป็นนักศึกษาจากคณะมัณฑนศิลป์และคณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี และคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อายุเฉลี่ย ๒๑ ปี ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ จำนวน ๒๔๔ คน หรือ

ร้อยละ ๔๗.๖ และมีเชื้อชาติไทย จำนวน ๒๓๒ คนหรือร้อยละ ๔๒.๔

เมื่อจำแนกลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรที่ศึกษา ชั้นได้แก่ เพศ สาขาที่ศึกษา และภูมิลำเนา ได้ผลตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๑ เพศของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๑๒๗	๕๐.๘
หญิง	๑๒๓	๔๙.๒
รวม	๒๕๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๑ จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ๒๕๐ คน เป็นเพศชาย ๑๒๗ คน หรือร้อยละ ๕๐.๘ เป็นเพศหญิง ๑๒๓ คนหรือร้อยละ ๔๙.๒

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒ สาขาที่กลุ่มตัวอย่างศึกษาอยู่

สาขา	จำนวน	ร้อยละ
มนุษยศาสตร์	๔๗	๒๒.๘
วิทยาศาสตร์	๘๑	๓๒.๔
สังคมศาสตร์	๑๑๒	๔๔.๘
รวม	๒๔๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๒ จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มาจากสาขาสังคมศาสตร์ คือมีจำนวน ๑๑๒ คนหรือร้อยละ ๔๔.๘ ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างจากคณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ และคณะศึกษาศาสตร์

รองลงมาคือ สาขาวิทยาศาสตร์ มีจำนวน ๘๑ คนหรือร้อยละ ๓๒.๔ ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างจากคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี และคณะเภสัชศาสตร์

สาขาที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ มนุษยศาสตร์ คือมีจำนวน ๔๗ คนหรือร้อยละ ๒๒.๘ ได้แก่กลุ่มตัวอย่างจากคณะวัฒนธรรมศิลป์ คณะโบราณคดี และคณะมนุษยศาสตร์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓ ภูมิภาคของกรุปตัวอย่าง

ภูมิภาค	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	๑๒๔	๕๐
ต่างจังหวัด	๑๑๔	๔๗.๖
ไม่ระบุ	๖	๒.๔
รวม	๒๔๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๓ จะเห็นว่ากรุปตัวอย่างมีภูมิภาคอยู่ในกรุงเทพมหานครมีจำนวน ๑๒๔ คน หรือร้อยละ ๕๐ ภูมิภาคต่างจังหวัดมีจำนวน ๑๑๔ คน หรือร้อยละ ๔๗.๖

๑.๒ การเปิดรับสื่อมวลชน

จากการศึกษาถึงการเปิดรับสื่อมวลชน อันได้แก่ การเปิดรับวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร ของกรุปตัวอย่าง โดยจำแนกตามความถี่ในการเปิดรับ ระยะเวลาในการเปิดรับ เนื้อหาข่าวสารที่เปิดรับ และความเชื่อถือข่าวสารที่เปิดรับจากสื่อ ได้ผลตามตารางต่อไปนี้

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ ความถี่ในการเปิดรับสื่อมวลชนของกลุ่มตัวอย่าง

ความถี่ในการเปิดรับ สื่อมวลชน	วิทยุ		โทรทัศน์		หนังสือพิมพ์		นิตยสาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มากกว่า ๓ ครั้งต่อสัปดาห์	๑๔๔	๗๘.๐	๑๗๔	๗๑.๖	๑๖๓	๖๕.๒	๔๘	๑๙.๒
๒ - ๓ ครั้งต่อสัปดาห์	๒๔	๙.๖	๒๔	๙.๖	๓๖	๑๔.๔	๓๓	๑๓.๒
๑ - ๒ ครั้งต่อสัปดาห์	๑๔	๕.๖	๑๔	๗.๖	๑๘	๗.๒	๓๕	๑๔.๐
๒ - ๓ ครั้งต่อเดือน	๔	๑.๖	๑๑	๔.๕	๔	๑.๖	๓๗	๑๔.๘
๑ - ๒ ครั้งต่อเดือน	๑	๐.๔	๔	๑.๖	๕	๒.๐	๖๗	๒๖.๘
ไม่ได้เปิดรับ	๑๒	๔.๘	๑๒	๕.๐	๑๔	๕.๖	๓๐	๑๒.๐
รวม	๒๕๐	๑๐๐	๒๕๐	๑๐๐	๒๕๐	๑๐๐	๒๕๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๔ จะเห็นว่า ในการเปิดรับวิทยุ กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่จะฟังวิทยุมากกว่า ๓ ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน ๑๔๔ คนหรือร้อยละ ๗๘.๐ ในการเปิดรับโทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่จะดูโทรทัศน์มากกว่า ๓ ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน ๑๗๔ คนหรือร้อยละ ๗๑.๖ ในการ เปิดรับหนังสือพิมพ์กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะอ่านหนังสือพิมพ์มากกว่า ๓ ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน ๑๖๓ คนหรือร้อยละ ๖๕.๒ และในการเปิดรับนิตยสาร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะอ่านนิตยสาร ๑ - ๒ ครั้งต่อเดือน มีจำนวน ๖๗ คนหรือร้อยละ ๒๖.๘

สรุป ในการเปิดรับวิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเปิดรับ มากกว่า ๓ ครั้งต่อสัปดาห์ (ยกเว้นนิตยสาร) โดยจะเปิดรับจากวิทยุมากที่สุด

เมื่อจัดระดับการเปิดรับสื่อมวลชนเป็น ๓ ระดับ คือ

๑. การเปิดรับสื่อมวลชนในระดับสูง ได้แก่ การเปิดรับ ๑-๒ ครั้งต่อสัปดาห์, ๒-๓ ครั้งต่อสัปดาห์ และมากกว่า ๓ ครั้งต่อสัปดาห์
๒. การเปิดรับสื่อมวลชนในระดับต่ำ ได้แก่ การเปิดรับ ๑-๒ ครั้งต่อเดือน และ ๒-๓ ครั้งต่อเดือน
๓. ไม่ได้เปิดรับสื่อมวลชน ปรากฏผลดังตารางที่ ๔

ตารางที่ ๔ ระดับการเปิดรับสื่อมวลชนของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการเปิดรับ สื่อมวลชน	วิทยุ		โทรทัศน์		หนังสือพิมพ์		นิตยสาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับสูง	๒๓๓	๔๓.๒	๒๒๒	๔๔.๘	๒๑๗	๔๖.๘	๑๑๖	๔๖.๔
ระดับต่ำ	๔	๒.๐	๑๖	๖.๔	๑๔	๕.๖	๑๐๔	๔๑.๖
ไม่ได้เปิดรับ	๑๒	๔.๘	๑๒	๔.๘	๑๔	๗.๖	๓๐	๑๒.๐
รวม	๒๕๐	๑๐๐	๒๕๐	๑๐๐	๒๕๐	๑๐๐	๒๕๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๔ จะเห็นว่า ในการเปิดรับวิทยุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเปิดรับวิทยุในระดับสูง มีจำนวน ๒๓๓ คนหรือร้อยละ ๔๓.๒ ในการเปิดรับโทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเปิดรับโทรทัศน์ในระดับสูงมีจำนวน ๒๒๒ คนหรือร้อยละ ๔๔.๘ ในการเปิดรับหนังสือพิมพ์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเปิดรับหนังสือพิมพ์ในระดับสูง มีจำนวน ๒๑๗ คนหรือร้อยละ ๔๖.๘ และในการเปิดรับนิตยสาร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเปิดรับนิตยสารในระดับสูงมีจำนวน ๑๑๖ คนหรือร้อยละ ๔๖.๔ ซึ่งเป็นจำนวนที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับในระดับต่ำ คือ ๑๐๔ คนหรือร้อยละ ๔๑.๖

สรุป ในการเปิดรับวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเปิดรับในระดับสูง โดยจะเปิดรับจากวิทยุมากที่สุด

ตารางที่ ๖ ระยะเวลาในการเปิดรับวิทยุและโทรทัศน์โดยเฉลี่ยต่อครั้งของกลุ่มตัวอย่าง

ระยะเวลาในการเปิดรับ สื่อมวลชน	วิทยุ		โทรทัศน์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มากกว่า ๓ ชั่วโมง	๕๖	๒๒.๔	๘๔	๓๔.๐
๒ - ๓ ชั่วโมง	๔๒	๑๖.๘	๗๒	๒๘.๘
๑ - ๒ ชั่วโมง	๔๘	๑๙.๒	๔๗	๑๘.๘
$\frac{๑}{๒}$ - ๑ ชั่วโมง	๗๓	๒๙.๒	๓๒	๑๒.๘
น้อยกว่า $\frac{๑}{๒}$ ชั่วโมง	๑๔	๕.๖	๒	๐.๘
ไม่ได้เปิดรับ	๑๒	๔.๘	๑๒	๔.๘
รวม	๒๕๐	๑๐๐	๒๕๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๖ จะเห็นว่าในการเปิดรับวิทยุ กลุ่มตัวอย่างจะฟังวิทยุ $\frac{๑}{๒}$ - ๑ ชั่วโมงมากที่สุด มีจำนวน ๗๓ คนหรือร้อยละ ๒๙.๒ ส่วนการเปิดรับโทรทัศน์กลุ่มตัวอย่างจะดูโทรทัศน์มากกว่า ๓ ชั่วโมงเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ๘๔ คนหรือร้อยละ ๓๔.๐ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างการเปิดรับวิทยุและโทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างจะเปิดรับโทรทัศน์และใช้เวลาในการเปิดรับมากกว่า

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๗

ระยะเวลาในการ เปิดรับหนังสือพิมพ์และนิตยสารของโศภณ เจสีย์ต่อครั้งของกลุ่มตัวอย่าง

ระยะเวลาในการ เปิดรับสื่อมวลชน	หนังสือพิมพ์		นิตยสาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มากกว่า ๖๐ นาที	๑๑	๔.๔	๔๔	๑๗.๖
๔๕ - ๖๐ นาที	๑๓	๕.๒	๔๓	๑๗.๒
๓๐ - ๔๕ นาที	๔๑	๒๐.๕	๔๔	๑๘.๖
๑๕ - ๓๐ นาที	๑๑๗	๔๖.๘	๗๒	๒๘.๘
น้อยกว่า ๑๕ นาที	๓๔	๑๕.๖	๑๒	๔.๘
ไม่ได้เปิดรับ	๑๔	๗.๖	๓๐	๑๒.๐
รวม	๒๕๐	๑๐๐	๒๕๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๗ จะเห็นว่าในการเปิดรับหนังสือพิมพ์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะอ่านหนังสือพิมพ์ ๑๕ - ๓๐ นาที มีจำนวน ๑๑๗ คนหรือร้อยละ ๔๖.๘ ส่วนการเปิดรับนิตยสาร กลุ่มตัวอย่างจะอ่านนิตยสาร ๑๕ - ๓๐ นาทีเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ๗๒ คนหรือร้อยละ ๒๘.๘ สรุป ในการเปิดรับหนังสือพิมพ์และนิตยสาร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเปิดรับในระยะเวลา ๑๕ - ๓๐ นาที โดยจะเปิดรับหนังสือพิมพ์มากกว่า

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๘ เนื้อหาข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับจากวิทยุ

รายการ	จำนวน(ร้อยละ)						รวม (ร้อยละ)
	มากกว่า๓ครั้ง	๒-๓ ครั้ง	๑-๒ ครั้ง	๒-๓ ครั้ง	๑-๒ ครั้ง	ไม่ได้ฟัง	
	ต่อสัปดาห์	ต่อสัปดาห์	ต่อสัปดาห์	ต่อเดือน	ต่อเดือน		
๑. ข่าว	๗๔(๒๔.๖)	๒๑(๘.๔)	๓๗(๑๔.๖)	๑๔(๗.๖)	๕๗(๒๒.๘)	๔๐(๑๖.๐)	๒๕๐(๑๐๐)
๒. วิเคราะห์ข่าว	๑๓(๕.๒)	๑๔(๗.๒)	๓๔(๑๓.๖)	๒๑(๘.๔)	๔๘(๑๘.๒)	๖๖(๒๖.๔)	๒๕๐(๑๐๐)
๓. สารคดี	๑๕(๖.๐)	๓๐(๑๒.๐)	๒๗(๑๐.๘)	๓๔(๑๕.๖)	๗๔(๒๘.๖)	๖๕(๒๖.๐)	๒๕๐(๑๐๐)
๔. รายการเพื่อการศึกษา	๓(๑.๒)	๒๒(๘.๘)	๒๘(๑๑.๒)	๒๕(๑๐.๐)	๔๗(๑๘.๘)	๗๕(๓๐.๐)	๒๕๐(๑๐๐)
๕. รายการตอบปัญหา	๖(๒.๔)	๑๐(๔.๐)	๒๐(๘.๐)	๒๓(๙.๒)	๑๐๓(๔๑.๒)	๘๘(๓๕.๒)	๒๕๐(๑๐๐)
๖. รายการเพื่อสุขภาพ	๑๖(๖.๔)	๒๒(๘.๘)	๑๘(๗.๒)	๒๔(๑๑.๖)	๔๒(๑๖.๘)	๗๓(๒๙.๒)	๒๕๐(๑๐๐)
๗. รายการบันเทิง	๑๘๔(๗๕.๖)	๑๘(๗.๒)	๑๒(๔.๘)	๑๑(๔.๔)	๔(๑.๖)	๑๒(๖.๔)	๒๕๐(๑๐๐)
๘. รายการอื่น ๆ	๑(๐.๔)	-	-	-	๒ (๐.๘)	๒๔๗(๙๘.๘)	๒๕๐(๑๐๐)

จากตารางที่ ๘ จะเห็นว่าเนื้อหาข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับจากวิทยุ คือรายการบันเทิง ซึ่งมีผู้ฟังจำนวน ๒๓๔ คนหรือร้อยละ ๙๓.๖ ส่วนใหญ่จะฟังมากกว่า ๓ ครั้งต่อสัปดาห์ รองจากรายการบันเทิงคือรายการข่าว (๒๑๐ คนหรือร้อยละ ๘๔.๐) รายการสารคดี (๑๘๕ คนหรือร้อยละ ๗๔.๐) รายการวิเคราะห์ข่าว (๑๘๔ คนหรือร้อยละ ๗๓.๖) รายการเพื่อสุขภาพ (๑๗๗ คนหรือร้อยละ ๗๐.๘) ตามลำดับ ส่วนรายการอื่น ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างระบุไว้รับฟังได้แก่ รายการสัมภาษณ์ ธรรมชาติ โฆษณา และรายการพิเศษต่าง ๆ

ตารางที่ ๔ เนื้อหาข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับจากโทรทัศน์

รายการ	จำนวน(ร้อยละ)						รวม (ร้อยละ)
	มากกว่า ๓ ครั้ง ต่อสัปดาห์	๒-๓ ครั้ง ต่อสัปดาห์	๑ - ๒ ครั้ง ต่อสัปดาห์	๒ -๓ ครั้ง ต่อเดือน	๑ - ๒ ครั้ง ต่อเดือน	ไม่ได้ฟัง	
๑. ข่าว	๑๒๔(๕๑.๖)	๔๘(๑๙.๒)	๒๔(๙.๖)	๑๒(๔.๘)	๑๘(๗.๒)	๑๔(๕.๖)	๒๕๐(๑๐๐)
๒. วิเคราะห์ข่าว	๓๓(๑๓.๒)	๓๕(๑๔.๐)	๔๑(๑๖.๔)	๓๐(๑๒.๐)	๕๕(๒๒.๐)	๕๖(๒๒.๔)	๒๕๐(๑๐๐)
๓. สารคดี	๒๘(๑๑.๒)	๓๕(๑๓.๖)	๕๐(๒๐.๐)	๔๐(๑๖.๐)	๔๗(๑๘.๘)	๕๑(๒๐.๔)	๒๕๐(๑๐๐)
๔. รายการเพื่อการศึกษา	๘(๓.๒)	๑๘(๗.๒)	๓๗(๑๔.๘)	๔๔(๑๗.๖)	๗๕(๓๐.๖)	๖๔(๒๕.๖)	๒๕๐(๑๐๐)
๕. รายการเพื่อสุขภาพ	๔(๑.๖)	๑๔(๕.๖)	๔๐(๑๖.๐)	๔๑(๑๖.๔)	๘๖(๓๔.๔)	๖๕(๒๖.๐)	๒๕๐(๑๐๐)
๖. รายการบันเทิง	๑๓๗(๖๔.๒)	๒๔(๑๑.๒)	๑๔(๕.๖)	๔(๑.๖)	๔(๑.๖)	๑๗(๖.๘)	๒๕๐(๑๐๐)
๗. รายการอื่น ๆ	๑(.๔)	๑(.๔)	๒(.๘)	๑(.๔)	๔(๑.๖)	๒๔๐(๙๖.๐)	๒๕๐(๑๐๐)

จากตารางที่ ๔ จะเห็นว่า เนื้อหาข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับจากโทรทัศน์ คือ รายการบันเทิง ซึ่งมีผู้ดูจำนวน ๒๓๗ คนหรือร้อยละ ๙๔.๒ ส่วนใหญ่จะดูมากกว่า ๓ ครั้งต่อสัปดาห์ รองจากรายการบันเทิงคือรายการข่าว (๒๓๑ คนหรือร้อยละ ๙๒.๔) รายการสารคดี (๑๔๕ คนหรือร้อยละ ๕๘.๐) รายการวิเคราะห์ข่าว (๑๔๕ คนหรือร้อยละ ๕๘.๐) รายการเพื่อการศึกษา (๑๔๖ คนหรือร้อยละ ๕๘.๔) และรายการเพื่อสุขภาพ (๑๔๕ คนหรือร้อยละ ๕๘) ตามลำดับ ส่วนรายการอื่น ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่าดู ได้แก่ รายการกีฬา, ธรรมะ, โฆษณา และรายการพิเศษต่าง ๆ

ตารางที่ ๑๐ เนื้อหาข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่าง เปิดรับจากหนังสือพิมพ์

คอลัมน์	จำนวน(ร้อยละ)					ไม่ได้อ่าน	รวม (ร้อยละ)
	มากกว่า๓ครั้ง ต่อสัปดาห์	๒ - ๓ ครั้ง ต่อสัปดาห์	๑ - ๒ ครั้ง ต่อสัปดาห์	๒ - ๓ ครั้ง ต่อเดือน	๑ - ๒ ครั้ง ต่อเดือน		
๑. ข่าว	๑๕๐(๖๐.๐)	๕๑(๑๖.๕)	๒๐(๘.๐)	๑๐(๔.๐)	๔(๓.๖)	๒๐(๘.๐)	๒๕๐(๑๐๐)
๒. บทบรรณาธิการ	๒๒(๘.๘)	๘(๓.๒)	๒๒(๘.๘)	๑๔(๕.๖)	๘๗(๓๔.๘)	๕๒(๒๖.๘)	๒๕๐(๑๐๐)
๓. บทวิจารณ์ต่าง ๆ	๘๐(๓๒.๐)	๔๓(๑๗.๒)	๕๐(๑๖.๐)	๒๐(๘.๐)	๒๕(๑๑.๖)	๓๘(๑๕.๒)	๒๕๐(๑๐๐)
๔. คอลัมน์ร้องทุกข์	๒๔(๙.๖)	๑๘(๗.๒)	๒๘(๑๑.๒)	๓๒(๑๒.๘)	๗๑(๒๘.๔)	๗๗(๓๐.๘)	๒๕๐(๑๐๐)
๕. คอลัมน์ตอบปัญหา	๓๔(๑๓.๖)	๒๑(๘.๔)	๒๓(๙.๒)	๒๔(๙.๖)	๗๒(๒๘.๘)	๗๖(๓๐.๔)	๒๕๐(๑๐๐)
๖. คอลัมน์แพทย์ สุขภาพ	๓๓(๑๓.๒)	๒๘(๑๑.๒)	๓๒(๑๒.๘)	๒๔(๑๑.๖)	๕๕(๒๒.๐)	๗๓(๒๙.๒)	๒๕๐(๑๐๐)
๗. สังคมชุมชน	๕๔(๑๗.๖)	๒๗(๑๐.๘)	๒๕(๑๐.๐)	๒๕(๑๐.๐)	๖๓(๒๕.๒)	๖๖(๒๖.๔)	๒๕๐(๑๐๐)
๘. นิยาย บทละคร	๕๒(๑๖.๘)	๑๕(๖.๐)	๑๘(๗.๒)	๑๕(๖.๖)	๗๒(๒๘.๘)	๕๔(๒๑.๖)	๒๕๐(๑๐๐)
๙. คอลัมน์อื่น ๆ	๑๔(๕.๖)	๖(๒.๔)	๒(๐.๘)	-	-	๒๒๓(๘๘.๒)	๒๕๐(๑๐๐)

จากตารางที่ ๑๐ จะเห็นว่า เนื้อหาข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับจากหนังสือพิมพ์ คือ คอลัมน์ข่าว ซึ่งมีผู้อ่านจำนวน ๒๓๐ คนหรือร้อยละ ๙๒.๐ ส่วนใหญ่จะอ่านมากกว่า ๓ ครั้งต่อสัปดาห์ รองจากคอลัมน์ข่าว คือ คอลัมน์บทวิจารณ์ต่าง ๆ (๒๑๒ คนหรือร้อยละ ๘๔.๘) คอลัมน์สังคมชุมชน (๑๘๔ คนหรือร้อยละ ๗๓.๖) คอลัมน์แพทย์ สุขภาพ (๑๗๗ คนหรือร้อยละ ๗๐.๘) คอลัมน์ตอบปัญหา (๑๗๔ คนหรือร้อยละ ๖๙.๖) คอลัมน์ร้องทุกข์ (๑๗๓ คนหรือร้อยละ ๖๙.๒) คอลัมน์นิยาย บทละคร (๑๖๖ คนหรือร้อยละ ๖๖.๔) และคอลัมน์บทบรรณาธิการ (๑๕๘ คนหรือร้อยละ ๖๓.๒) ตามลำดับ ส่วนคอลัมน์อื่น ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่าอ่านได้แก่ กีฬา บันเทิงและคารา โปรแกรมภาพยนตร์ โฆษณา การ์ตูน ตำราและอาชีพ สารคดี ภูมิศาสตร์พิเศษและเศรษฐกิจการเมือง

ตารางที่ ๑๑ เนื้อหาข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่าง เปิดรับจากนิตยสาร

คอลัมน์	จำนวน (ร้อยละ)					รวม (ร้อยละ)	
	มากกว่า ๓ ครั้ง ต่อสัปดาห์	๒ - ๓ ครั้ง ต่อสัปดาห์	๑ - ๒ ครั้ง ต่อสัปดาห์	๒ - ๓ ครั้ง ต่อเดือน	๑ - ๒ ครั้ง ต่อเดือน		ไม่ได้อ่าน
๑. ข่าว	๔๗(๑๘.๘)	๑๕(๖.๐)	๓๐(๑๒.๐)	๒๗(๑๐.๘)	๖๗(๒๖.๘)	๖๔(๒๕.๖)	๒๕๐(๑๐๐)
๒. บทบรรณาธิการ	๒๔(๙.๖)	๕(๒.๐)	๒๐(๘.๐)	๑๗(๖.๘)	๔๓(๑๗.๒)	๔๑(๑๖.๔)	๒๕๐(๑๐๐)
๓. บทวิจารณ์ต่าง ๆ	๔๓(๑๗.๒)	๓๑(๑๒.๔)	๓๒(๑๒.๘)	๓๔(๑๓.๖)	๕๖(๒๒.๔)	๕๔(๒๑.๖)	๒๕๐(๑๐๐)
๔. สารคดี	๕๐(๒๐.๐)	๒๔(๑๑.๖)	๔๘(๑๙.๒)	๓๓(๑๓.๒)	๕๐(๑๖.๐)	๕๐(๒๐.๐)	๒๕๐(๑๐๐)
๕. สารระ ความรู้ต่าง ๆ	๖๔(๒๗.๖)	๓๕(๑๔.๐)	๔๕(๑๘.๐)	๑๗(๖.๘)	๕๐(๑๖.๐)	๔๔(๑๗.๖)	๒๕๐(๑๐๐)
๖. คอลัมน์ตอบปัญหา	๓๑(๑๒.๔)	๒๓(๙.๒)	๒๒(๘.๘)	๒๖(๑๐.๔)	๖๘(๒๗.๒)	๘๐(๓๒.๐)	๒๕๐(๑๐๐)
๗. สังคมชุมชน	๓๒(๑๒.๘)	๑๔(๕.๖)	๒๑(๘.๔)	๒๓(๙.๒)	๖๒(๒๔.๘)	๔๓(๑๗.๒)	๒๕๐(๑๐๐)
๘. พยากรณ์โชคชะตา	๔๕(๑๘.๐)	๒๔(๙.๖)	๒๘(๑๑.๒)	๒๗(๑๐.๘)	๕๕(๒๒.๐)	๔๑(๑๖.๔)	๒๕๐(๑๐๐)
๙. แฟชั่น	๕๘(๒๓.๒)	๓๕(๑๔.๐)	๒๒(๘.๘)	๒๐(๘.๐)	๕๘(๒๓.๒)	๖๗(๒๖.๘)	๒๕๐(๑๐๐)
๑๐. คอลัมน์บันเทิง	๖๐(๒๔.๐)	๒๑(๘.๔)	๒๗(๑๐.๘)	๑๔(๕.๖)	๕๕(๒๒.๐)	๖๘(๒๗.๒)	๒๕๐(๑๐๐)
๑๑. คอลัมน์อื่น ๆ	๘(๓.๒)	-	-	๑(๐.๔)	-	๒๕(๑๐.๐)	๒๕๐(๑๐๐)

จากตารางที่ ๑๑ จะเห็นว่า เนื้อหาข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่าง เปิดรับจากนิตยสารมากที่สุดคือสารความรู้ต่าง ๆ ซึ่งมีผู้อ่านจำนวน ๒๐๖ คนหรือร้อยละ ๘๒.๔ โดยมีจำนวนผู้อ่านมากกว่า ๓ ครั้งต่อสัปดาห์มากที่สุด รองจากสาระ ความรู้ คือ สารคดี (๒๐๐ คนหรือร้อยละ ๘๐.๐) บทวิจารณ์ต่าง ๆ (๑๕๖ คนหรือร้อยละ ๖๒.๔) ข่าว (๑๕๖ คนหรือร้อยละ ๖๒.๔) แฟชั่น (๑๕๓ คนหรือร้อยละ ๖๑.๒) บันเทิง (๑๕๒ คนหรือร้อยละ ๖๐.๘) คอลัมน์ตอบปัญหา (๑๓๐ คนหรือร้อยละ ๕๒.๐) พยากรณ์โชคชะตา (๑๖๔ คนหรือร้อยละ ๖๕.๖) บทบรรณาธิการ (๑๕๔ คนหรือร้อยละ ๖๑.๖) และสังคมชุมชน (๑๕๗ คนหรือร้อยละ ๖๒.๘) ตามลำดับ ส่วนคอลัมน์อื่นที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่าอ่านได้แก่ กีฬา ศิลปะ ห้องเที่ยว รูปภาพ โฆษณา สัมภาษณ์บุคคล เศรษฐกิจ และตำรา

สรุป จากการศึกษาเนื้อหาข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับจากสื่อมวลชน จะเห็นว่า เนื้อหาข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับจากวิทยุ และโทรทัศน์ มากที่สุดคือ รายการบันเทิง ส่วน เนื้อหาข่าวสารที่เปิดรับจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารมากที่สุดคือข่าวและสาระความรู้ ทั้งนี้จะเปิดรับมากกว่า ๓ ครั้งต่อสัปดาห์เป็นส่วนใหญ่ในทั้ง ๔ สื่อ

ตารางที่ ๑๒ หนังสือพิมพ์ที่กลุ่มตัวอย่างชอบอ่าน (เลือกตอบได้มากกว่า ๑)

หนังสือพิมพ์	จำนวน	ร้อยละ
๑. ไทยรัฐ	๑๔๘	๔๑.๖๘
๒. เดลินิวส์	๔๗	๒๐.๔๒
๓. บ้านเมือง	๑๒	๒.๕๓
๔. วัฏจักร	๓	๐.๖๓
๕. ทิวสยาม	๗	๑.๙๗
๖. แนวหน้า	๖	๑.๖๖
๗. เดลินิวส์	๔	๐.๘๔
๘. ฐานเศรษฐกิจ	๒๒	๕.๖๓
๙. มติชน	๔๔	๑๒.๔๒
๑๐. สยามรัฐ	๓๓	๖.๙๕
๑๑. ประชาชาติธุรกิจ	๓	๐.๖๓
๑๒. เดอะ เนชั่น	๑	๐.๒๑
๑๓. บางกอกโพสต์	๘	๑.๖๘
๑๔. สยามกีฬา	๑๘	๓.๗๘
๑๕. อินไซด์ ที.วี.	๑	๐.๒๑
๑๖. อ่านได้ทุกฉบับ	๓	๐.๖๓
รวม	๔๗๕	๔๕.๙๘

จากตารางที่ ๑๒ จะเห็นว่าหนังสือพิมพ์ที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบอ่านคือ ไทยรัฐ มีผู้อ่านจำนวน ๑๔๘ คนหรือร้อยละ ๔๑.๖๘ รองมาคือเดลินิวส์ มีผู้อ่านจำนวน ๔๗ คนหรือร้อยละ ๒๐.๔๒

ตารางที่ ๑๓ ประเภทของนิตยสารที่กลุ่มตัวอย่างชอบอ่าน (เลือกตอบได้มากกว่า ๑)

นิตยสาร	จำนวน	ร้อยละ
๑. นิตยสารผู้หญิง	๑๓๕	๔๐.๑๘
๒. นิตยสารผู้ชาย	๒๔	๘.๖๓
๓. นิตยสารการเมือง	๒๑	๖.๒๕
๔. นิตยสารธุรกิจ	๑๑	๓.๒๗
๕. นิตยสารเครื่องเสียง-คอมพิวเตอร์	๒	๐.๖๐
๖. นิตยสารท่องเที่ยว	๑๕	๔.๕๖
๗. นิตยสารชีวิต-สุขภาพ	๘	๒.๓๘
๘. นิตยสารรถ	๖	๑.๗๙
๙. นิตยสารกีฬา	๑๔	๔.๑๗
๑๐. นิตยสารถ่ายภาพ	๒	๐.๖๐
๑๑. นิตยสารบ้าน	๑๓	๓.๘๗
๑๒. นิตยสารบันเทิง	๔๐	๑๑.๕๐
๑๓. นิตยสารทั่วไป	๒๒	๖.๕๕
๑๔. นิตยสารสาระ-ความรู้เฉพาะ	๘	๒.๓๘
๑๕. นิตยสารศิลปะ	๑	๐.๓๐
๑๖. นิตยสารโหราศาสตร์	๒	๐.๖๐
๑๗. อ่านได้ทุกประเภท	๗	๒.๐๘
รวม	๓๓๖	๑๐๐

จากตารางที่ ๑๓ จะเห็นว่านิตยสารที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบอ่านเป็นนิตยสารประเภทผู้หญิง มีผู้อ่านจำนวน ๑๓๕ คนหรือร้อยละ ๔๐.๑๘ รองมาคือนิตยสารบันเทิง มีผู้อ่านจำนวน ๔๐ คนหรือร้อยละ ๑๑.๕๐

ตารางที่ ๑๔ ความเชื่อถือข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่าง เปิดรับจากสื่อมวลชน

ความเชื่อถือข่าวสาร จากสื่อมวลชน	วิทยุ		โทรทัศน์		หนังสือพิมพ์		นิตยสาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เชื่อทั้งหมด	๑	.๔	๑	.๔	๑๔	๗.๖	๑	.๔
เชื่อเป็นส่วนใหญ่	๑๐๗	๔๒.๘	๑๑๓	๔๕.๒	๖๕	๒๖.๐	๘๘	๓๕.๒
เชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่ง	๑๐๖	๔๒.๔	๑๐๗	๔๒.๘	๑๑๒	๔๔.๘	๑๑๔	๔๕.๖
ไม่ค่อยเชื่อ	๒๔	๙.๖	๑๖	๖.๔	๔๑	๒๐.๕	๑๖	๖.๔
ไม่เชื่อเลย	๑๒	๔.๘	๑๒	๔.๘	๒	.๘	-	-
ไม่ตอบ	-	-	๑	.๔	๑	.๔	๓๑	๑๒.๔
รวม	๒๕๐	๑๐๐	๒๕๐	๑๐๐	๒๕๐	๑๐๐	๒๕๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๑๔ จะเห็นว่า ความเชื่อถือข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับจากวิทยุ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเชื่อเป็นส่วนใหญ่ มีจำนวน ๑๐๗ คนหรือร้อยละ ๔๒.๘ ข่าวสารที่เปิดรับจากโทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีความเชื่อถือในระดับเชื่อเป็นส่วนใหญ่ จำนวน ๑๑๓ คนหรือร้อยละ ๔๕.๒ ข่าวสารที่เปิดรับจากหนังสือพิมพ์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีความเชื่อถือในระดับเชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่งจำนวน ๑๑๒ คนหรือร้อยละ ๔๔.๘ และข่าวสารที่เปิดรับจากนิตยสาร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีความเชื่อถือในระดับเชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่ง จำนวน ๑๑๔ คนหรือร้อยละ ๔๕.๖

สรุป กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเชื่อถือข่าวสารที่เปิดรับจากวิทยุและโทรทัศน์ในระดับเดียวกันคือ เชื่อเป็นส่วนใหญ่ ส่วนข่าวสารที่เปิดรับจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีความเชื่อถือในระดับเชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่ง

๑.๓ ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ

ตารางที่ ๑๔ ทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับทัศนคติ	จำนวน	ร้อยละ
ทัศนคติทางลบ	๔๘	๓๔.๒
ทัศนคติ เป็นกลาง	๑๔๔	๕๗.๖
ทัศนคติทางบวก	๘	๓.๒
รวม	๒๐๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๑๔ เมื่อวิเคราะห์ทัศนคติตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ย อยู่ระหว่าง ๑-๒.๕๔ ถือว่ามีทัศนคติทางลบ ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๒.๖๐-๓.๕๔ ถือว่ามี ทัศนคติเป็นกลาง และผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๓.๖๐ - ๕ ถือว่ามีทัศนคติทางบวก จะเห็นว่า มีผู้ที่มีทัศนคติทางลบจำนวน ๔๘ คนหรือร้อยละ ๓๔.๒ มีผู้ที่เป็นกลางจำนวน ๑๔๔ คนหรือร้อยละ ๕๗.๖ ส่วนผู้ที่มีทัศนคติทางบวกมีจำนวน ๘ คนหรือร้อยละ ๓.๒ สรุปแล้วกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศในระดับเป็นกลาง รองลงมาคือกลุ่มที่มีทัศนคติทางลบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒. การทดสอบสมมติฐาน

๒.๑ การทดสอบความแตกต่างระหว่างจำนวนผู้ที่มีทัศนคติทางบวกกับผู้ที่มีทัศนคติทางลบ
ต่อเรื่องรักร่วมเพศ

ตารางที่ ๑๖ ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างจำนวนผู้ที่มีทัศนคติทางบวกกับผู้ที่มีทัศนคติทางลบ
ต่อเรื่องรักร่วมเพศ

กลุ่ม	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	ไค-สแควร์
	ทัศนคติทางบวก	ทัศนคติทางลบ (ร้อยละ)	(χ^2)
กลุ่มตัวอย่างรวม	๘ (๗.๕๕)	๙๘ (๙๒.๔๕)	๑๐๖ (๑๐๐) ๗๖.๔๑***

*** $p < .00๑$

จากตารางที่ ๑๖ จะเห็นว่า ผู้ที่มีทัศนคติทางบวกต่อเรื่องรักร่วมเพศมีจำนวน ๘ คน หรือร้อยละ ๗.๕๕ ส่วนผู้ที่มีทัศนคติทางลบมีจำนวน ๙๘ คนหรือร้อยละ ๙๒.๔๕ เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยค่าไค-สแควร์ที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕ df เท่ากับ ๑ ได้ค่าไค-สแควร์ ๗๖.๔๑ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า จำนวนผู้ที่มีทัศนคติทางบวกกับผู้ที่มีทัศนคติทางลบมีความแตกต่างกัน นั่นก็คือ ผู้ที่มีทัศนคติทางบวกมีจำนวนน้อยกว่าผู้ที่มีทัศนคติทางลบ ผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมติฐาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๗ ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างจำนวนผู้ที่มีทัศนคติทางบวกกับผู้ที่มีทัศนคติทางลบต่อ
เรื่องรุกร่วมเพศ จำแนกกลุ่มตัวอย่างตาม เพศ

กลุ่ม	จำนวน (ร้อยละ)		รวม (ร้อยละ)	ไค-สแควร์ (χ^2)
	ทัศนคติทางบวก	ทัศนคติทางลบ		
เพศชาย	๔ (๗.๑๔)	๕๒ (๘๒.๘๖)	๕๖ (๑๐๐)	๔๑.๑๔***
เพศหญิง	๔ (๘.๐)	๔๖ (๘๒.๐)	๕๐ (๑๐๐)	๓๕.๒๘***

*** $p < .00๑$

ตารางที่ ๑๘ ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างจำนวนผู้ที่มีทัศนคติทางบวกกับผู้ที่มีทัศนคติทางลบ
ต่อเรื่องรุกร่วมเพศ จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสาขาที่ศึกษา

กลุ่ม	จำนวน (ร้อยละ)		รวม (ร้อยละ)	ไค-สแควร์ (χ^2)
	ทัศนคติทางบวก	ทัศนคติทางลบ		
สาขามนุษยศาสตร์	๔ (๑๘.๒๓)	๒๑ (๘๐.๗๗)	๒๖ (๑๐๐)	๔.๘๕ **
สาขาวิทยาศาสตร์	๒ (๘.๐)	๒๓ (๘๒.๐)	๒๕ (๑๐๐)	๑๗.๖๔***
สาขาสังคมศาสตร์	๑ (๑.๘)	๕๔ (๘๘.๒)	๕๕ (๑๐๐)	๕๑.๐๗***

** $P < .๐๑$ *** $P < .๐๐๑$

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๙ ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างจำนวนผู้ที่มีทัศนคติทางบวกกับผู้ที่มีทัศนคติทางลบ
ต่อเรื่องรักร่วมเพศ จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามภูมิลำเนา

กลุ่ม	จำนวน(ร้อยละ)		รวม (ร้อยละ)	ไค-สแควร์ (χ^2)
	ทัศนคติทางบวก	ทัศนคติทางลบ		
ภูมิลำเนากรุงเทพฯ	๓(๔.๗๗)	๕๔(๕๕.๒๓)	๕๖(๑๐๐)	๔๐.๖๔***
ภูมิลำเนาต่างจังหวัด	๓(๖.๑๒)	๕๖(๕๓.๘๘)	๕๙(๑๐๐)	๓๗.๗๓***

*** $P < .00๑$

จากตารางที่ ๑๗, ๑๘ และ ๑๙ เมื่อวิเคราะห์โดยจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ
สาขาที่ศึกษา และภูมิลำเนา จะเห็นว่า ในทุกกลุ่มจะมีผู้ที่มีทัศนคติทางบวกต่อเรื่องรักร่วมเพศ
จำนวนน้อยกว่าผู้ที่มีทัศนคติทางลบ

๒.๒ การหาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์และ
นิตยสาร กับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ

ตารางที่ ๒๐ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ เพียร์สันระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อ
เรื่องรักร่วมเพศ

กลุ่ม	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และ นิตยสารกับการเปิดรับสื่อมวลชน (r)			
	วิทยุ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	นิตยสาร
กลุ่มตัวอย่างรวม	-.๐๖	-.๐๐๔	-.๐๖	.๐๘

จากตารางที่ ๒๐ จะเห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อวิทยุ โทรทัศน์
หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น -.๐๖, -.๐๐๔, -.๐๖ และ .๐๘
ตามลำดับ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่าการเปิดรับสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์
และนิตยสารไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ กล่าวคือไม่ว่ากลุ่มตัวอย่างจะเปิด
รับวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร หรือไม่ได้เปิดรับ ไม่มีผลต่อทัศนคติในเรื่องรักร่วมเพศ
ผลที่ได้ไม่ยืนยันสมมุติฐาน

ตารางที่ ๒๑ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ เพียร์สันระหว่างการ เปิดรับสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อ
เรื่องรกร่วมเพศ จำแนกกลุ่มตัวอย่างตาม เพศ

กลุ่ม	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการทัศนคติต่อเรื่อง รกร่วมเพศกับการเปิดรับสื่อมวลชน (r)			
	วิทยุ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	นิตยสาร
เพศชาย	.๐๔	.๐๓	-.๑๑	.๒๓*
เพศหญิง	-.๒๔**	-.๐๗	.๐๔	-.๐๔

* P < .๐๕

** P < .๐๑

จากตารางที่ ๒๑ เมื่อวิเคราะห์โดยจำแนกกลุ่มตัวอย่างตาม เพศจะ เห็นว่า

ในกลุ่มเพศชาย การเปิดรับนิตยสารจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับกับทัศนคติ
ต่อเรื่องรกร่วมเพศ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .๒๓ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
แสดงว่า คนที่เปิดรับนิตยสารในระดับสูงมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติทางบวกต่อเรื่องรกร่วมเพศ
ในทางตรงข้ามคนที่เปิดรับนิตยสารในระดับต่ำจะมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติทางลบต่อเรื่อง
รกร่วมเพศ

ในกลุ่มเพศหญิง การเปิดรับวิทยุจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับทัศนคติต่อเรื่อง
รกร่วมเพศ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.๒๔ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าคนที่
เปิดรับวิทยุในระดับสูงมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติทางลบต่อเรื่องรกร่วมเพศ ในทางตรงข้าม
คนที่เปิดรับวิทยุในระดับต่ำจะมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติทางบวกต่อเรื่องรกร่วมเพศ

ตารางที่ ๒๒ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อเรื่อง
รกร่วมเพศ จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสาขาที่ศึกษา

กลุ่ม	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการทัศนคติต่อเรื่อง รกร่วมเพศกับการเปิดรับสื่อมวลชน (r)			
	วิทยุ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	นิตยสาร
สาขามนุษยศาสตร์	-.๐๓	-.๒๔ *	.๓๓ *	.๑๘
สาขาวิทยาศาสตร์	.๐๗	.๓๐ **	-.๑๐	.๐๘
สาขาสังคมศาสตร์	-.๑๘ *	.๐๖	-.๒๒ *	-.๐๘

* $p < .๐๕$ ** $P < .๐๑$

จากตารางที่ ๒๒ เมื่อวิเคราะห์โดยจำแนกกลุ่มตัวอย่าง ตามสาขาที่ศึกษา จะเห็นว่า

ในกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ การเปิดรับโทรทัศน์จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับ
ทัศนคติต่อเรื่องรกร่วมเพศ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $-.๒๔$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
แสดงว่า คนที่เปิดรับโทรทัศน์ในระดับสูงมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติทางลบต่อเรื่องรกร่วมเพศ
ในทางตรงข้าม คนที่เปิดรับโทรทัศน์ในระดับต่ำจะมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติทางบวกต่อเรื่องรกร่วมเพศ

นอกจากนี้ยังพบว่า การเปิดรับหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับทัศนคติ
ต่อเรื่องรกร่วมเพศ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $.๓๓$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า
คนที่เปิดรับหนังสือพิมพ์ในระดับสูงมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติทางบวกต่อเรื่องรกร่วมเพศ ในทางตรง
ข้ามคนที่เปิดรับหนังสือพิมพ์ในระดับต่ำ จะมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติทางลบต่อเรื่องรกร่วมเพศ

ในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ การเปิดรับโทรทัศน์มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับ
ทัศนคติต่อเรื่องรกร่วมเพศ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $.๓๐$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
แสดงว่า คนที่เปิดรับโทรทัศน์ในระดับสูงมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติทางบวกต่อเรื่องรกร่วมเพศ ใน
ทางตรงข้ามคนที่เปิดรับโทรทัศน์ในระดับต่ำมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติทางลบต่อเรื่องรกร่วมเพศ

ในกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ การเปิดรับวิทยุมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับทัศนคติ
ต่อเรื่องรกร่วมเพศ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $-.๑๘$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
แสดงว่าคนที่เปิดรับวิทยุในระดับสูงมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติทางลบต่อเรื่องรกร่วมเพศ ในทาง
ตรงข้ามคนที่เปิดรับวิทยุในระดับต่ำมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติทางบวกต่อเรื่องรกร่วมเพศ

นอกจากนี้ยังพบว่า การเปิดรับหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับทัศนคติต่อเรื่องรกร่วมเพศ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.22 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า คนที่เปิดรับหนังสือพิมพ์ในระดับสูงมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติทางลบต่อเรื่องรกร่วมเพศ ในทางตรงข้าม คนที่เปิดรับหนังสือพิมพ์ในระดับต่ำมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติทางบวกต่อเรื่องรกร่วมเพศ

ตารางที่ ๒๓ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อเรื่องรกร่วมเพศ จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามภูมิภาค

กลุ่ม	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อเรื่องรกร่วมเพศกับการเปิดรับสื่อมวลชน (r)			
	วิทยุ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	นิตยสาร
ภูมิภาคกรุงเทพฯ	-0.24	-0.09	-0.09	0.004
ภูมิภาคต่างจังหวัด	0.06	0.02	-0.07	0.07

จากตารางที่ ๒๓ เมื่อวิเคราะห์โดยจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามภูมิภาค จะเห็นว่าการเปิดรับวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์และนิตยสาร ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องรกร่วมเพศในทั้งสองกลุ่ม

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๓. การวิเคราะห์ถึงลำดับความสำคัญของการเปิดรับสื่อมวลชนที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ
ต่อเรื่องรักร่วมเพศ

ตารางที่ ๒๔ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ (β) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R)
และค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2)

กลุ่ม	สัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณระหว่างทัศนคติ ต่อเรื่องรักร่วมเพศกับการเปิดรับสื่อมวลชน (β)				R	R^2
	วิทยุ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	นิตยสาร		
กลุ่มตัวอย่างรวม	-.๐๘	-.๐๒	-.๐๘	.๑๒	.๑๔	.๐๒

จากตารางที่ ๒๔ เมื่อนำตัวแปรการเปิดรับวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร
มาวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เพื่ออธิบายตัวแปรทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ จะเห็นว่าการเปิด
รับวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร ร่วมกันอธิบายทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศได้ร้อยละ
๑.๔๔ แต่ไม่มีตัวแปรใดมีความสำคัญพอที่จะนำมาอธิบายทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศได้อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การเปิดรับวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร
ไม่มีความสัมพันธ์หรือมีผลต่อทัศนคติในเรื่องรักร่วมเพศ

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๔ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และค่าสัมประสิทธิ์
การทำนาย จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ

กลุ่ม	สัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณระหว่างทัศนคติ				R	R ²
	ต่อเรื่องรกร่วมเพศกับการเปิดรับสื่อมวลชน (β)					
	วิทยุ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	นิตยสาร		
เพศชาย	.๐๒	-.๐๑	-.๑๖	.๒๕ *	.๒๔	.๐๘
เพศหญิง	-.๒๓ *	-.๐๖	.๑๐	-.๐๔	.๒๖	.๐๗

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๒๔ เมื่อวิเคราะห์โดยจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ จะเห็นว่า

ในกลุ่มเพศชาย การเปิดรับวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์และนิตยสาร ร่วมกันอธิบาย
ทัศนคติต่อเรื่องรกร่วมเพศได้ร้อยละ ๗.๖๗ แต่มีเพียงการเปิดรับนิตยสารเท่านั้นที่สามารถนำมา
อธิบายทัศนคติต่อเรื่องรกร่วมเพศได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าเท่ากับ .๒๕

ในกลุ่มเพศหญิง การเปิดรับวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสารร่วมกันอธิบาย
ทัศนคติต่อเรื่องรกร่วมเพศได้ร้อยละ ๖.๔๔ แต่มีเพียงการเปิดรับวิทยุเท่านั้นที่สามารถนำมา
อธิบายทัศนคติต่อเรื่องรกร่วมเพศได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าเท่ากับ -.๒๓

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๖ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณและค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสาขาที่ศึกษา

กลุ่ม	สัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณระหว่างทัศนคติ				R	R ²
	ต่อเรื่องรกร่วมเพศกับการเปิดรับสื่อมวลชน (β)					
	วิทยุ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	นิตยสาร		
สาขามนุษยศาสตร์	-.๐๗	-.๒๖	.๓๑*	.๑๘	.๔๕*	.๐๒
สาขาวิทยาศาสตร์	.๑๒	.๒๔*	-.๑๓	.๐๕	.๓๔	.๑๒
สาขาสังคมศาสตร์	-.๒๑	.๐๘	-.๒๔*	.๐๕	.๓๐	.๐๔

* p < .๐๕

จากตารางที่ ๒๖ เมื่อวิเคราะห์โดยจำแนกกลุ่มตัวอย่าง ตามสาขาที่ศึกษา จะเห็นว่า

ในกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์ การเปิดรับวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์และนิตยสาร ร่วมกัน อธิบายทัศนคติต่อเรื่องรกร่วมเพศได้ร้อยละ ๒๐.๓๐ แต่มีเพียงการเปิดรับหนังสือพิมพ์เท่านั้นที่สามารถนำมาอธิบายทัศนคติต่อเรื่องรกร่วมเพศได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าเท่ากับ .๓๑

ในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ การเปิดรับวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์และนิตยสาร ร่วมกัน อธิบายทัศนคติต่อเรื่องรกร่วมเพศได้ร้อยละ ๑๑.๔๔ แต่มีเพียงการเปิดรับโทรทัศน์เท่านั้นที่สามารถนำมาอธิบายทัศนคติต่อเรื่องรกร่วมเพศได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าเท่ากับ .๒๔

ในกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ การเปิดรับวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์และนิตยสาร ร่วมกัน อธิบายทัศนคติต่อเรื่องรกร่วมเพศได้ร้อยละ ๔.๒๒ แต่มีเพียงการเปิดรับหนังสือพิมพ์เท่านั้นที่สามารถนำมาอธิบายทัศนคติต่อเรื่องรกร่วมเพศได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าเท่ากับ -.๒๔

ตารางที่ ๒๗ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณและค่าสัมประสิทธิ์
การทำนาย จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามภูมิภาค

กลุ่ม	สัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณระหว่างทัศนคติ				R	R ²
	ต่อเรื่องรกร่วมเพศกับการเปิดรับสื่อมวลชน (β)					
	วิทยุ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	นิตยสาร		
ภูมิภาคกรุงเทพฯ	-.๑๖	-.๐๑	-.๐๑	.๐๔	.๑๔	.๐๒
ภูมิภาคต่างจังหวัด	.๐๒	-.๐๑	-.๑๗	.๒๔*	.๒๓	.๐๔

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๒๗ เมื่อวิเคราะห์โดยจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามภูมิภาค จะเห็นว่า

ในกลุ่มภูมิภาคกรุงเทพฯ การเปิดรับวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์และนิตยสาร ร่วมกัน
อธิบายทัศนคติต่อเรื่องรกร่วมเพศได้ร้อยละ ๒.๔๐ แต่ไม่มีตัวแปรใดมีความสำคัญพอที่จะนำมา
อธิบายทัศนคติต่อเรื่องรกร่วมเพศได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในกลุ่มภูมิภาคต่างจังหวัด การเปิดรับวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์และนิตยสาร ร่วมกัน
อธิบายทัศนคติต่อเรื่องรกร่วมเพศได้ร้อยละ ๔.๒๗ แต่มีเพียงการเปิดรับนิตยสารเท่านั้นที่สามารถ
นำมาอธิบายทัศนคติต่อเรื่องรกร่วมเพศได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าเท่ากับ .๒๔

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๔. การรวบรวมข้อมูลซึ่ง เป็นความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับสาเหตุ ปัญหาหรือผลกระทบ และแนวทางป้องกันแก้ไขในเรื่องรกร่วมเพศ

จากการสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๒๕๐ คน ด้วยคำถามเปิด ถึงสาเหตุ ปัญหาหรือผลกระทบ และแนวทางป้องกันแก้ไขในเรื่องรกร่วมเพศ สรุปได้ดังนี้

สาเหตุของรกร่วมเพศ

รกร่วมเพศเกิดจากสาเหตุสำคัญ ๆ ๓ ประการคือ

๑. ครอบครัว เกิดจากสภาพครอบครัวที่มีปัญหา เป็นครอบครัวแตกแยก ขาดความรัก ความอบอุ่น และความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว ขาดการอบรมสั่งสอนและการเอาใจใส่ ขาดการเลี้ยงดูที่ถูกต้อง และขาดแบบอย่างที่ดีจากพ่อแม่ (๑๘๑ คนหรือร้อยละ ๓๔.๔๑)
๒. ตัวบุคคล เป็นบุคคลที่มีความผิดปกติทางร่างกาย ฮอร์โมนเพศหรือพันธุกรรม มีปัญหาหรือความผิดปกติทางใจ ผิดหวังในรักต่างเพศ เคยมีประสบการณ์ที่ไม่ดีในช่วงวัยเด็กหรือวัยรุ่น ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศที่ถูกต้อง อยากรู้ อยากลอง อยากเด่นหรือเรียกร้องความสนใจ (๑๖๐ คนหรือร้อยละ ๓๐.๔๒)
๓. สังคมและสภาพแวดล้อม เกิดจากปัญหาสังคม ค่านิยมสังคมที่เบี่ยงเบน อิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกที่แพร่เข้ามาในสังคม การเลียนแบบจากสื่อมวลชนหรือบุคคลรกร่วมเพศที่มีชื่อเสียงและสังคมยอมรับ การเลียนแบบเพื่อนหรือถูกเพื่อนชักชวน (๑๘๕ คนหรือร้อยละ ๓๕.๑๗)

ปัญหาหรือผลกระทบ

รกร่วมเพศเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อทั้งบุคคลและสังคม ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่สำคัญ คือ

๑. ทำให้บุคคลมีปัญหาในการดำเนินชีวิต เป็นบุคคลที่น่ารังเกียจ สังคมไม่ยอมรับ ถูกกีดกันและลดโอกาสบางอย่างทางสังคม บางครั้งเกิดความสับสนในบทบาทหน้าที่ ไม่อาจทำอะไรได้เต็มความสามารถ และขาดความเชื่อถือจากสังคม (๕๑ คนหรือร้อยละ ๑๖.๖๑)
๒. เป็นบุคคลที่มีปัญหาทางด้านจิตใจ ทำให้ไม่มีความสุขในชีวิต เก็บกดและมีความผิดปกติทางอารมณ์ อารมณ์ก้าวร้าว รุนแรง และไม่มั่นคง รู้สึกมีปมด้อย ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

บางครั้งแสดงออกในทางที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม (๒๗ คนหรือร้อยละ ๘.๗๔)

สำหรับผลกระทบที่มีต่อสังคม ที่สำคัญ คือ

๓. ทำให้สังคมเสียระบบ เกิดความสับสนทางความคิด บทบาท พฤติกรรมและ การดำเนินชีวิต สังคม วัฒนธรรม ประเพณี ศิลธรรม และจิตใจคนเสื่อมลง ทำให้สังคมไม่ น่าอยู่ และไม่เป็นสุข (๑๒๔ คนหรือร้อยละ ๔๒.๐๒)

๔. ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ทางสังคม (๑๐๐ คนหรือร้อยละ ๓๒.๘๗) ได้แก่

๔.๑ ปัญหาทางครอบครัว เช่น การหย่าร้างของหญิงกับสามีเก่า และปัญหา ของพ่อแม่ที่มีลูกเป็นคนรักร่วมเพศ (๔ คนหรือร้อยละ ๒.๔๓)

๔.๒ ปัญหาอาชญากรรม เช่น การฆ่ากันตายเพราะความหึงหวง หรือฆ่าตัวตาย (๑๐ คนหรือร้อยละ ๓.๒๖)

๔.๓ ปัญหาความสัมพันธ์ทางเพศและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์ (๓๗ คนหรือร้อยละ ๑๒.๐๔)

๔.๔ ปัญหาการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยเฉพาะในหมู่วัยรุ่น (๒๔ คนหรือร้อยละ ๘.๑๔)

๔.๕ ปัญหาประชากร หญิงจะสืบสนและหาอยู่ได้ยาก มนุษย์ขยายเผ่าพันธุ์ได้ น้อยลง ทำให้ประชากรลดลง จนเกิดความไม่สมดุล (๑๔ คนหรือร้อยละ ๔.๕๖)

๔.๖ ปัญหาอื่น ๆ เช่น ปัญหากฎหมาย ปัญหาสังคมแตกแยกระหว่างพวกที่ ยอมรับและต่อต้านรักร่วมเพศ (๔ คนหรือร้อยละ ๑.๖๓)

แนวทางในการป้องกันแก้ไข

๑. เริ่มจากครอบครัว ควรสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว พ่อแม่ควรให้ความ รัก ความอบอุ่น ดูแลเอาใจใส่ และเป็นแบบอย่างที่ดี ให้การอบรมเลี้ยงดูที่ถูกต้อง รวมทั้ง แนะนำแนวทางทั้งเพศและบทบาทที่ถูกต้องแก่เด็ก (๔๐ คนหรือร้อยละ ๒๒.๔๒)

๒. ให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเพศศึกษาแก่เด็ก ซีแจงดักเตือน และ แนะนำแนวทางที่ถูกต้อง รวมทั้งปลูกฝังค่านิยมในเรื่องเพศที่ถูกต้องแก่เด็ก และแก้ไขค่านิยม

รกร่วมเพศ (๔๓ คนหรือร้อยละ ๑๕.๑๕)

๓. การเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรกร่วมเพศ สาเหตุ ปัญหาหรือผลกระทบ รวมทั้งวิธีการป้องกันแก้ไข (๗๐ คนหรือร้อยละ ๒๐.๐๖)

๔. จำกัดขอบเขตการเผยแพร่เรื่องราวรกร่วมเพศทางสื่อมวลชน ไม่สนับสนุนหรือเห็นดีเห็นงามไปกับเรื่องรกร่วมเพศและบุคคลรกร่วมเพศ ลดบทบาทหรือการแสดงออกอย่างไม่ถูกต้องเหมาะสมของบุคคลรกร่วมเพศทางสื่อมวลชน เพราะอาจทำให้เกิดการยอมรับว่าเป็นสิ่งดี และเกิดการเลียนแบบ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน (๔๗ คนหรือร้อยละ ๑๓.๔๗)

๕. ปรับปรุงแก้ไขสภาพแวดล้อมและสังคม รวมทั้งปัจจัยที่อำนวยความสะดวกมีความผิดปกติทางใจ เช่น จัดสถานศึกษาแบบสหศึกษา ลดแหล่งมั่วสุมและแก้ไขปัญหาลังคมต่าง ๆ (๒๑ คนหรือร้อยละ ๖.๐๒)

๖. เห็นใจ ไม่รังเกียจ ไม่ทอดทิ้ง ยอมรับและให้โอกาสแก่บุคคลรกร่วมเพศ ช่วยแก้ปัญหาทางด้านจิตใจ ให้คำปรึกษาแนะนำตลอดจนทางออกต่าง ๆ หรือให้จิตแพทย์ช่วยรักษา ขณะเดียวกันก็ส่งเสริมกิจกรรมเพื่อพัฒนาจิตใจ เช่น กีฬา ดนตรี รวมทั้งรณรงค์ป้องกันไม่ให้คนรุ่นใหม่เป็นรกร่วมเพศอีก (๖๕ คนหรือร้อยละ ๑๘.๖๒)

๗. รณรงค์ต่อต้าน ประณาม และลงโทษเด็ดขาด หรือขจัดคนรกร่วมเพศ ให้หมดไปจากสังคม (๑๓ คนหรือร้อยละ ๓.๗๒)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย